

FAPTELE APOSTOLILOR

2

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
Noiembrie-decembrie
2011

FAPTELE APOSTOLILOR

Înaintarea Bisericii cu Evanghelia,
prin puterea Duhului,
fără nicio piedică, până la marginile pământului

Două lucruri sunt evidente în *Fapte*, după cum remarcă David Gooding. În primul rând, creștinismul s-a născut din iudaism, și lucrul acesta este subliniat mai ales în prima parte a cărții. În al doilea rând, creștinismul nu a fost lansat ca un sistem complet elaborat de doctrine și practici, ci creștinismul asemenea unei semințe avea în el potențialul de a se dezvolta atât calitativ, cât și cantitativ.

Fiind inspirat de Duhul Sfânt, scopul lui Luca este să prezinte înainterea de neoprit a Bisericii cu Evanghelia, dar și să definească ce este această Evanghelie, și ce nu este ea. Această definiție a Evangheliei se face în raport cu iudaismul și păgânismul deopotrivă. Apostolii trebuie să explice mereu în confruntarea cu iudeii, de ce urmașii lui Hristos nu trebuie să respecte prescripțiile religiei iudaice (cum ar fi să nu intre în casa neevreilor, să nu mănânce cu ei la masă etc.). În confruntarea cu popoarele păgâne ei trebuie să explice de ce urmașii lui Hristos nu pot să se închine zeilor, idolilor sau împăratului roman.

Duhul Sfânt confirma mereu cu semne și minuni Evanghelia predicată de apostoli. Astfel, în timp ce Petru predica Evanghelia în casa lui Corneliu romanii vorbesc în alte limbi când primesc Duhul Sfânt, întocmai ca ucenicii evrei în ziua Cincizecimii, tocmai ca Evanghelia să fie definită ca fiind universală, atât pentru iudei cât și pentru romani (Fapte 10:44-48). În Listra Duhul Sfânt îl vindecă pe ologul din naștere prin Pavel, tocmai ca să le dovedească celor prezenți că trebuie să nu se mai închine lui Jupiter și Mercur, ci doar lui Isus Hristos predicat de Pavel și Barnaba (Fapte 14:8-18).

Este important și pentru cititorii de astăzi să ia în considerare că *Faptele* nu relatează doctrina bisericii primare, ci mai degrabă procesul de cristalizare a doctrinei creștine. Trebuie să ținem cont astfel de câteva principii de interpretare a *Faptelor*.

În urma celor prezentate mai sus se pune întrebarea: sunt normative narațiunile biblice din *Fapte*? **Trebuie** să facem asta? Sau **Putem** să facem asta? Cum facem diferența între ce trebuie aplicat și astăzi și ce nu? Iată câteva principii hermeneutice de mare ajutor:

1. Enunțurile doctrinare din Scriptură se încadrează în trei categorii: **teologie** creștină, **etică** creștină și **practică** creștină.

2. Există afirmații doctrinare la două niveluri: *primar* (derivate din propozițiile explicite sau din imperativele Scripturii) și *secundar* (formulările derivate incidental, pe baza unei implicații sau a unui precedent). De exemplu, participarea la Cina Domnului este o afirmație primară, o poruncă clară, explicită; dar modalitatea sau frecvența de a o administra este o afirmație secundară, pentru că nu se specifică clar în Biblie.

3. *Precedentul* pentru a fi *normativ* trebuie să fie legat de *intenția Autorului*. De exemplu, dacă s-ar putea demonstra exegetic că intenția lui Luca în Fapte 1:15-26 sau 6:1-7 este să furnizeze Bisericii un precedent pentru modul de alegere a liderilor ei, atunci acest model trebuie urmat de toți creștinii și de toate bisericile. Dar dacă nu stabilirea unui precedent al alegerii slujitorilor a fost intenția lui Luca, atunci aceste pasaje trebuie tratate conform principiilor de mai sus.

4. Pentru ca un **precedent biblic** să justifice o acțiune prezentă, **principiul acțiunii trebuie să fie exprimat explicit în altă parte a Scripturii**. De exemplu,

Observație: Aproape tot ce derivă creștinii din Biblie pe baza precedentului istoric face parte din *categoria practica creștină* și întotdeauna la *nivelul secundar* (de ex. Cina Domnului să fie o practică permanentă este de nivel primar, dar frecvența luării Cinei ține de tradiție și precedent. Biblia nu prescrie clar frecvența.)

Evanghelia vestea bună a iertării pentru cei ce se pocăiesc

Versetul de memorat

Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore... Fapte 3:19

În prima secțiune (Fapte 1:1-6:7) Luca relatează cum apostolii umpluți de puterea Duhului Sfânt urmează cu însuflețire porunca lui Hristos de a fi martori ai învierii Lui. Sanhedrinul le interzice să predice învierea lui Isus și implicit divinitatea Lui. Însă apostolii au sfidat interdicția oficială pentru că a renunța la divinitatea lui Isus însemna a renunța la esențialul Evangheliei lor. Astfel creștinismul face primul pas în detașarea de iudaismul oficial, și asta din cauza divinității și mesianității lui Isus.

Primul capitol relatează în cele **două paragrafe** modul în care apostolii sunt pregătiți pentru misiunea lor de martori ai învierii de Isus Însuși (*Fapte 1:1-14*) și modul în care se pregătesc ei după înălțarea Domnului și până la coborârea Duhului prin alegerea lui Matia (*Fapte 1:15-26*).

Minunea coborârii Duhului Sfânt relatată în **al treilea paragraf** al părții întâi (*Fapte 2:1-47*) este însoțită de vorbirea în alte limbi cunoscute de cei prezenți și este urmată de predica lui Petru adresată iudeilor din Ierusalim, care are drept urmare convertirea a vreo trei mii de persoane. Coborârea Duhului Sfânt a însemnat nașterea comunității spirituale numită Biserica și umplerea ucenicilor cu putere de sus pentru îndeplinirea misiunii lor: înaintarea cu Evanghelia prin puterea Duhului, fără nicio piedică sau depășind orice piedică, până la marginile pământului.

În **al patrulea paragraf** al părții întâi (*Fapte 3:1-4:4*), textul pe care îl studiem săptămâna aceasta, Luca relatează minunea vindecării ologului de la poarta Templului, predica lui Petru care i-a urmat și consemnează consecințele: arestarea apostolilor și creșterea numărului de bărbați credincioși la aproape cinci mii.

Citește Fapte 3:1-11.

Unde mergeau Petru și Ioan? De ce? (v. 1)

Cum numește Isus Templul în Luca 19:45-46?

De ce crezi că erau împreună, Petru și Ioan?

Tu de ce vii la biserică?

Ce este pentru tine cel mai important la biserică: cântările, rugăciunea, Cuvântul predicat? De ce?

Cine îi întâmpină la poarta Templului? (v. 2)

Ce aștepta ologul de la credincioșii care veneau la Templu? (v. 2-3)

Crezi că există vreo diferență între acest olog care cere de milă și cerșetorii de astăzi? Dacă da, care? Dacă nu, de ce?

În loc să-i dea ce aștepta el Petru și Ioan îi cer ologului ceva. Ce? (v. 4)

De ce crezi că îi cer să se uite țintă la ei?

Ce i-a oferit totuși Petru ologului? (v. 5-6)

Cum l-a vindecat Petru pe olog? (v. 6-8)

Pe cine lăuda ologul vindecat? (v. 8b)

De ce crezi că nu-l lăuda pe Petru?

Tu ce le oferi cerșetorilor de pe stradă?

Care crezi că e cea mai mare nevoie a lor?

Ce n-ar trebui să le dai? De ce?

Ce le poți da totuși?

Care a fost reacția celor prezenți la Templu? (v. 9-11)

La cine au alergat? De ce?

Citește Fapte 3:12-26.

Cine se adresează mulțimii? De ce? (v. 12a)

Fapte 3:1 *Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea. 2. Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului, numită „Frumoasă”, ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu. 3. Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie. 4. Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el, și a zis: „Uită-te la noi!” 5. Și el se uita la ei cu luare aminte, și aștepta să capete ceva de la ei. 6. Atunci Petru i-a zis: „Argint și aur, n-am; dar ce am, îți dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!” 7. L-a apucat de mâna dreaptă, și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele; 8. dintr-o săritură a fost în picioare, și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind, și lăudând pe Dumnezeu. 9. Tot norodul l-a văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu. 10. Îl cunoșteau că era cel ce ședea la poarta „Frumoasă” a Templului, ca să ceară de*

Ce îi întreabă Petru pe bărbații israeliți? (v. 12b)

De ce crezi că Petru îi spune ologului să se uite țintă la ei (v. 4), iar iudeilor prezenți le reproșează că se uită țintă la ei (v. 12)? Nu se contrazice Petru? De ce?

Spre cine îndreaptă Petru atenția atât a ologului (v. 6) cât și a oamenilor adunați (v. 13)?

Ce adevăruri despre Isus proclamă Petru în fața mulțimii?
v. 13 _____

v. 14 _____

v. 15 _____

v. 16 _____

Cu ce sunt vinovați iudeii față de Isus?

v. 13 _____

v. 14 _____

v. 15 _____

Ce atitudine are Petru față de cei din fața lui? (v. 17)

Care este convingerea lui Petru? (v. 18)

Care este provocarea pentru auditoriu? (v. 19)

pomană, și s-au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră.

11. Fiindcă el se ținea de Petru și de Ioan, tot norodul, mirat, a alergat la ei în pridvorul zis al lui Solomon.

Ceasul al nouălea

Era ora când se aducea jertfa de seară, ora trei după amiaza. Erau trei ore de rugăciune pentru evrei: ceasul al treilea, al șaselea și al noulea. Compară cu Fapte 2:15; 10:9 și Psalmul 55:17; Daniel 6:10.

Porțile Templului

Când Noul Testament se referă la templu nu se referă strict la sanctuarul unde se aduceau jertfele, ci la întreg ansamblul de clădiri care era mult mai mare. Accesul în Templu se făcea prin nouă porți.

Poarta Frumoasă era fie poarta care făcea trecerea din curtea neamurilor în curtea femeilor, numită Nicanor; fie poarta dinspre răsărit numită Susa, care era aproape de pridvorul lui Solomon unde se adunau de obicei apostolii. Conform unei tradiții rabinice Împăratul persan care a permis reconstruirea templului le-a ordonat să graveze pe una din porți cetatea Susa ca să nu uite unde au

Care este scopul predicării lui Petru?

Care sunt beneficiile pocăinței? (v. 19b-20)

Ce argumente biblice aduce Petru în predica sa?

v. 21 _____

v. 22-23 _____

v. 24 _____

v. 25 _____

Care este legătura dintre învierea lui Isus și evreii care ascultau predica? (v. 26)

Ce crezi că afirmă Petru prin expresia „mai întâi vouă”: exclusivitatea mântuirii sau prioritate în chemarea la mântuire?

Ce înveți din predica lui Petru despre proclamarea Evangheliei lui Hristos?

Petru are o adresare directă prin care captează atenția celor prezenți, apoi proclamă moartea și învierea lui Hristos și vinovăția noastră, își exprimă atitudinea de compasiune și nu de judecată, apoi îi provoacă la pocăință pe cei prezenți și își susține mesajul cu argumente biblice.

fost sclavi și să nu se mai revolte. Altă tradiție spune că evreii repatriați au gravat cetatea Susa pe acea poartă în amintirea izbăvirii evreilor din mâna lui Haman. Era cel mai frumos decorată poartă cu bronz de Corint care strălucea în soare mai puternic decât aurul.

Fapte 3:12 *Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul, și a zis norodului: „Bărbați Israeliți, pentru ce vă mirați de lucrul acesta? De ce vă uitați cu ochii ținută la noi, ca și cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble? 13. Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeuul părinților noștri, a proslăvit pe Robul Său Isus, pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, măcar că el era de părere să-I dea drumul. 14. Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit, și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș. 15. Ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui. 16. Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele*

Citește Fapte 4:1-4.

Care a fost reacția autorităților Templului? (1-3)

De ce erau foarte necăjiți? (v. 2)

Ce au făcut cu apostolii? (v. 3)

Ce s-a întâmplat cu mulțimea care ascultase mesajul evangheliei? (v. 4)

Cum îți explici că deși apostolii au fost arestați numărul credincioșilor a crescut cu apoximativ două mii?

Evanghelia îl are în centru pe Hristos, moartea și învierea Lui, se adresează oamenilor vinovați nu spre a-i judeca, ci spre a le oferi iertarea prin pocăință și credință. Evanghelia adevărată îi leagă pe oameni de Hristos și de comunitate, nu de lideri.

Faptele tale

Când e ceasul rugăciunii împreună cu alții pentru tine?

Du-te săptămâna aceasta la o oră de rugăciune la care nu ai mai fost de mult.

Ce le poți oferi celor aflați în nevoie dacă argint și aur nu ai?

Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții. 17. Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și mai marii voștri. 18. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor prorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. 19. Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore, 20. și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, 21. pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime. 22. În adevăr, Moise a zis părinților noștri: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. 23. Și oricine nu va asculta de Prorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.” 24. De asemenea toți prorocii, de la Samuel și ceilalți, care au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea. 25. Voi sunteți fiii

prorocilor și ai legământului, pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.” 26. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.”

Scrie adevărurile esențiale ale Evangheliei pe care ar trebui să le spui atunci când ți se ivește ocazia.

Oferă ajutor săptămâna aceasta unui om cu adevărat în nevoie.

Fapte 4:1 *Pe când vorbeau Petru și Ioan norodului, au venit la ei pe neașteptate preoții, căpitanul Templului și Saducheei, 2. foarte necăjiți că învățau pe norod, și vesteau în Isus învierea din morți. 3. Au pus mâinile pe ei, și i-au aruncat în temniță până a doua zi; căci se înserase. 4. Însă mulți din cei ce auziseră cuvântarea, au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la cinci mii.*

Cine, ce și cum răspunde la întrebarea pusă de liderii religioși? (v. 8-10)

Cum diferă răspunsul lor de răspunsul lui Isus la același gen de întrebare? Corelează cu Luca 20:1-8.

Ce afirmă Petru despre Isus în răspunsul său?

v. 10 _____

v. 11 _____

v. 12 _____

Ce asemănări și ce deosebiri vezi între răspunsul acesta și predica ținută tot de Petru oamenilor simpli după vindecarea ologului?

Care sunt adevărurile principale menționate atât în predică cât și în răspunsul dat autorităților?

Pe cine se centrează răspunsul lor: pe ologul vindecat, pe Isus sau pe ei înșiși?

Ce înveți din asta pentru eficiența mărturiei tale?

Fapte 4:5 *A doua zi, mai marii norodului, bătrânii și cărturarii s-au adunat împreună la Ierusalim, 6. cu marele preot Ana, Caiafa, Ioan, Alexandru, și toți cei ce se trăgeau din neamul marilor preoți. 7. Au pus pe Petru și pe Ioan în mijlocul lor; și i-au întrebat: „Cu ce putere, sau în numele cui ați făcut voi lucrul acesta?” 8. Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis:*

Ce i-a mirat pe marii preoți din răspunsul lui Petru și al lui Ioan? (v. 13)

Din ce s-a văzut că au fost ucenicii care au umblat cu Isus?

De ce le-a fost teamă să le răspundă împotriva? (v. 14)

Care a fost concluzia la care au ajuns după ce s-au sfătuit în absența apostolilor? (v. 15-17)

Ce te intrigă cel mai mult în raționamentul lor? De ce?

De crezi că îi preocupă mai mult să nu se răspândească vestea că în Numele lui Isus cel înviat s-a realizat o astfel de minune, decât să înțeleagă dacă e o minune autentică sau nu?

Ce poruncă le-au dat ucenicilor? (v. 18)

Care este răspunsul lor la interdicția preoților? (v. 19-20)

Ce însemna pentru apostoli ascultarea de Dumnezeu? Corelează cu Matei 28:19-20.

„Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel! 9. Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine, făcută unui om bolnav, și suntem întrebați cum a fost vindecat, 10. s-o știți toți, și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos, în Numele lui Isus Hristos, din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți. 11. El este „piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.” 12. În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” 13. Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus. 14. Dar fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva. 15. Le-au poruncit doar să iasă afară din Sobor, s-au sfătuit între ei, 16. și au zis: „Ce vom face oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită, pe care n-o putem tăgădui. 17. Dar, ca să nu se lătească vestea aceasta mai departe în norod, să-i

De ce nu puteau să nu vorbească?

Ce înseamnă pentru noi ascultarea de Dumnezeu?

De ce uneori nu putem să vorbim?

Cum au răspuns autoritățile la răspunsul lor? (v. 21)

Au reușit amenințările să împiedice înaintarea Bisericii cu Evanghelia? De ce?

Ce i-a împiedicat pe liderii religioși să ia măsuri mai drastice? (v. 21-22)

Când cei amenințați nu se împiedică de amenințări, amenințătorii rămân ei înșiși împiedicați în propria logică.

Care crezi că a fost logica amenințătorilor?

S-a schimbat ceva astăzi?

De ce amenințări te temi cel mai tare când trebuie să vestești Evanghelia?

amenințăm, și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta.” 18. Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu nici un chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus. 19. Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu; 20. căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.” 21. I-au amenințat din nou, și i-au lăsat să plece, căci nu știau cum să-i pedepsească, din pricina norodului; fiindcă toți slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate. 22. Căci omul cu care se făcuse această minune de vindecare, avea mai bine de patruzeci de ani.

Citește Fapte 4:23-31.

Ce au făcut apostolii după ce li s-a dat drumul? (v. 23)

Ce a făcut Biserica auzind cele povestite? (v. 24)

Ce răzbate cel mai tare din rugăciunea lor: teama de amenințări, tendința de a da înapoi, încrederea în Dumnezeu, implorarea ajutorului pentru a-și salva viața, ajutor pentru predicarea evangheliei etc.? Argumentează. (v. 24b-30)

F a p t e

Ce s-a întâmplat după ce s-au rugat ei? (v. 31)

Ce au făcut apostolii după ce au fost umpluți de Duhul Sfânt?

Ce se întâmpla dacă plecau să vestească Cuvântul prin puterea lor și nu prin puterea Duhului Sfânt?

Faptele tale

Ce faci când ți se cere socoteală de credința ta?

Scrie mai jos câteva argumente pentru care ești credincios.

Cum influențează opoziția celorlalți mărturia ta creștină?

Cum te ajută Biserica să faci față împotrivrării altora?

Ce te împiedică cel mai des să-ți mărturisești credința?

Fapte 4:23 După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spusese ră preoții cei mai de seamă și bătrânii. 24. Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și au zis: „Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele! 25. Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: „Pentru ce se întărită neamurile, și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte? 26. Împărații pământului s-au răsculat, și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.” 27. În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel, 28. ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfătul Tău. 29. Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala, 30. și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus.” 31. După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat

Fapte 4:32 *Mulțimea celor ce crezuseră, era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște. 33. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți. 34. Căci nu era nici unul printre ei, care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case, le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute, 35. și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie. 36. Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în t ă l m ă c i r e , fiul mângâierii, un Levit, de neam din Cipru, 37. a vândut un ogor, pe care-l avea, a adus banii, și i-a pus la picioarele apostolilor.*

și nevasta sa, fără să știe ce se întâmplase. 8. Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara?” „Da”, a răspuns ea, „cu atât.” 9. Atunci Petru i-a zis: „Cum de v-ați înțeles între voi să ispitiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău, sunt la ușă, și te vor lua și pe tine.” 10. Ea a căzut îndată la picioarele lui, și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară, și au îngropat-o lângă bărbatul ei. 11. O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.

Fapte 5:12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în

Faptele tale

Ce poți să aplici din exemplul lui Barnaba?

Ce înveți de la Anania și Safira?

Ce poți împărtăși din ce ai cu ceilalți?

În ce situații spui adevărul pe jumătate? Decide ca de astăzi să spui adevărul complet, oricât te-ar costa.

În ce domenii ești fățarnic? Analizează-te și roagă-te pentru a putea fi sincer.

norod. Toți stăteau împreună în pridvorul lui Solomon, 13. și nici unul din ceilalți nu cuteza să se lipească de ei; dar norodul îi lăuda în gura mare. 14. Numărul celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se mărea tot mai mult; 15. până acolo că scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe, și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei. 16. Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim, din cetățile vecine, și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate: și toți se vindecau.

Lecția 8

Al doilea val de piedici la Ierusalim

Versetul de memorat

Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.

Fapte 5:42

În paragraful pe care îl studiem săptămâna aceasta (Fapte 5:17-42), al șaptelea din prima parte a cărții, Luca prezintă al doilea val de piedici care vin din afara Bisericii.

Citește Fapte 5:17-32.

De ce erau invidioși saducheii și marele preot? (v. 17-18) Corelează cu Fapte 5:12-16.

Fapte

La ce fapte i-a împins invidia lor? (v. 18)

Ți s-a întâmplat să fii invidios? De ce? Cum ai reacționat?

Ce pasaje biblice cunoști în care este condamnată pizma sau invidia?

În timp ce apostolii erau *plini de Duhul Sfânt*, marele preot și saducheii erau *plini de pizmă*. Fiecare acționa din preaplinul inimii lui. Oamenii plini de invidie i-au aruncat în închisoare pe oamenii plini de Duhul Sfânt!

Ce face Dumnezeu? (v. 19-20)

Ce poruncă primesc apostolii de la îngerul eliberator?

Ce fac oamenii plini de Duh tocmai eliberați din închisoare? (v. 21a)

Ce fac oamenii plini de pizmă, captivi în temnița invidiei lor? (v. 21b)

Cu ce răspuns au venit aprozii de la temnița apostolilor? (v. 22-23)

Care a fost reacția tribunalului religios? (v. 24)

Cum s-a elucidat enigma apostolilor dispăruți? (v. 25-27)

Ce mustrare și ce reproș le fac ucenicilor? (v. 28)

Crezi că și creștinilor de astăzi li se poate reproșa că au umplut orașele cu învățătura evagheliei? De ce?

Fapte 5:17 *Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida Saducheilor, s-au sculat plini de pizmă, 18. au pus mâinile pe apostoli, și i-au aruncat în temnița de obște. 19. Dar un înger al Domnului a deschis ușile temniței, noaptea, i-a scos afară, și le-a zis: 20. „Duceți-vă, stați în Templu, și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia.” 21. Când au auzit ei aceste vorbe, au intrat dis-de-dimineață în Templu, și au început să înețe pe norod. Marele preot și cei ce erau cu el, au venit pe neașteptate, au adunat Soborul și pe toată bătrânimea fiilor lui Israel, și au trimis la temniță să aducă pe apostoli. 22. Aprozii, la venirea lor, nu i-au găsit în temniță. S-au întors și au spus astfel: 23. „Temnița am găsit-o încuiată cu toată grija, și pe păzitori stând în picioare la uși; dar, când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru.” 24. Când au auzit aceste vorbe, căpitanul Templului și*

Ce răspund apostolii?

v. 29 _____

v. 30 _____

v. 31 _____

v. 32 _____

Ce virtute răzbate din răspunsul apostolilor?

Ce te impresionează cel mai mult din răspunsul lor?

Care este adevărul central care se regăsește în ambele predici ale lui Petru și în ambele răspunsuri date autorităților?

De ce este mai important să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni?

De ce crezi că nici închisoarea, nici opoziția celor mai importanți lideri evrei nu au putut împiedica înaintarea Bisericii cu Evanghelia?

Ce împiedică înaintarea Bisericii de astăzi cu Evanghelia? De ce?

preoții cei mai de seamă au rămas înmărmuriți, și nu știau ce să creadă despre apostoli și despre urmările acestei întâmplări. 25. Cineva a venit și le-a spus: „Iată că oamenii, pe care i-ați băgat în temniță, stau în Templu, și învață pe norod.” 26. Atunci căpitanul Templului a plecat cu aprozii, și i-au adus; dar nu cu sila, căci se temeau să nu fie uciși cu pietre de norod. 27. După ce i-au adus, i-au pus înaintea Soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel: 28. „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia om.” 29. Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! 30. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. 31. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor. 32. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

Cine crezi că l-a determinat pe Gamaliel să le ia apărarea apostolilor?

Ce rezultat a avut pledoaria lui Gamaliel? (v. 40)

Ce au făcut apostolii după ce au plecat biciuiți din fața Sinedriului? (v. 41)

Cum a afectat persecuția misiunea lor de mărturisire a Evangheliei lui Isus Hristos? (v. 42)

Cât de des propovăduiau Evanghelia?

Unde învățau poporul despre Hristos cel înviat și mântuirea Lui?

Observăm două locuri unde își îndeplineau misiunea (în Templu și acasă) și două fațete ale misiunii lor (vesteau Evanghelia și învățau pe oameni). În public și acasă proclamau și învățau. Proclamarea Evangheliei în public dădea naștere la noi credincioși mântuiți, care mai apoi erau învățați cum să fie ucenici ai Domnului Isus.

Fapte 5:33 Când au auzit ei aceste vorbe, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să-i omoare. 34. Dar un Fariseu numit Gamaliel, un învățător al Legii, prețuit de tot norodul, s-a sculat în picioare în Sobor și a poruncit să scoată puțin afară pe apostoli. 35. Apoi le-a zis: „Bărbați Israeliti, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora. 36. Căci nu de mult s-a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s-au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, și toți cei ce îl urmaseră, au fost risipiți și nimiciți. 37. După el s-a ivit Iuda Galileanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui: a pierit și el, și toți cei ce-l urmaseră, au fost risipiți. 38. Și acum, eu vă spun: „Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici; 39. dar dacă este de la Dumnezeu, n-o veți putea

Faptele tale

În ce situații devii invidios? Schimbă ceva săptămâna aceasta.

Ce faci când alții sunt invidioși pe tine? Fă ceva frumos pentru cineva invidios!

Cum te eliberează Dumnezeu din temnița în care te aruncă invidia altora?

Cum poți să dovedești săptămâna aceasta că ascuți mai mult de Dumnezeu decât de oameni.

nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu.” 40. Ei au ascultat de el. Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus, și le-au dat drumul. 41. Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. 42. Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos.

Lecția 9

Al doilea val de probleme interne

Versetul de memorat

Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință. Fapte 6:7

Am ajuns cu studiul cărții Faptele Apostolilor la încheierea secțiunii întâi (Fapte 1:1-6:7). Pasajul sudiat săptămâna aceasta (Fapte 6:1-7) este ultimul din cele opt paragrafe majore care alcătuiesc prima secțiune a cărții. Pentru a avea clară imaginea de ansamblu a acestei prime secțiuni, recapitulează ideile principale din fiecare dintre cele opt pasaje ce o alcătuiesc.

Fapte 1:1-14

Fapte 1:15-26

Fapte 2:1-47

Fapte 3:1-4:4

Fapte 4:5-31

Fapte 4:32-5:16

Fapte 5:17-42

Fapte 6:1-7

Citește Fapte 6:1-7.

Ce problemă a apărut în interiorul Bisericii? (v. 1)

Care au fost cauzele? (v. 1)

Fapte 6:1 *În zilele acelea, când s-a înmulțit numărul ucenicilor, evreii care vorbeau grecește, cârteau împotriva evreilor; pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțeala ajutoarelor de toate zilele. 2. Cei*

Ai avut vreodată impresia că Biserica este sau trebuie să fie perfectă? De ce?

Crezi că există biserică locală perfectă? De ce?

De la ce a pornit cărtirea între frații din biserica din Ierusalim?

Care sunt cele două categorii de credincioși menționați în v. 1, din punct de vedere al limbii pe care o vorbeau?

Care era riscul iminent dacă apostolii nu interveneau cu înțelepciune?

Ce pericol posibil constată cei doisprezece apostoli? (v. 2)

De ce crezi că nu era bine ca să slujească ei și la mese?

Ai avut vreodată părerea că slujitorii bisericii ar trebui să nu refuze nicio slujire dacă sunt solicitați s-o facă? Crezi că e bine? De ce?

doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor; și au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese. 3. De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta. 4. Iar noi vom stăruî necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.” 5. Vorbirea aceasta a plăcut întregii adunări. Au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmena și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia. 6. I-au adus înaintea apostolilor, care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei. 7. Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim, și o mare mulțime de preoți veneau la credință.

Cum i-au ales?

Cum i-au investit în slujire? (v. 6)

Toți cei aleși au nume grecești. Asta înseamnă că erau dintre evreii care vorbeau grecește care fuseseră nedreptățiți. Ce crezi că vrea să comunice Luca prin relatarea acestei decizii?

Din acest episod se pot trage multe învățăminte. Dar ce a intenționat Duhul Sfânt când l-a inspirat pe Luca să redea episodul acesta care nu prea face cinste bisericii din Ierusalim?

Se poate învăța că nicio biserică locală, nicio comunitate de credincioși nu e perfectă, fiindcă este formată din oameni impecfecți. Se poate învăța ceva despre prioritățile în slujire sau despre rezolvarea conflictelor. Dar asta să fi fost intenția lui Luca?

Acest paragraf are rolul de punte în dinamica acțiunii. Relatarea aceasta care îi aduce în prim-plan pe cei șapte aleși în frunte cu Ștefan și Filip conduce acțiunea cărții un pas mai departe. Face tranziția spre a doua secțiune a cărții în care Ștefan este ucis, fapt care provoacă ieșirea Bisericii din Ierusalim. Prima secțiune s-a ocupat exclusiv de prima fază a misiunii în Ierusalim. După moartea lui Ștefan toți creștinii se împrăștie în toată Iudeea, iar Filip ajunge la Samaria.

Biserica depășise opoziția din afară, și nicio amenințare nu a reușit să-i oprească pe apostoli să predice în Ierusalim pocăința și mântuirea prin Isus cel înviat. Biserica depășise și piedici interne, nesinceritatea lui Anania și riscul dezbinării în urma cântărilor legate de împărțirea ajutoarelor. Dar Biserica nu depășea piedica inerției. Se învârtea în Ierusalim, nu mergea mai departe. Pasajul studiat în lecția aceasta pregătește terenul pentru depășirea inerției, pregătește ieșirea Bisericii din Ierusalim și îndreptarea ei spre neevrei.

Ce adevăruri menționează Luca în primul raport semnificativ al său rezumat în v. 7?

De ce era important că Cuvântul Domnului se răspândea tot mai mult?

De ce era important că numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim?

De ce era important că o mare mulțime de preoți venea la credință?

Ce au în comun aceste trei adevăruri menționate?

Luca trage o primă concluzie și observă că Biserica este vie, crește și cantitativ și calitativ, că a umplut Ierusalimul cu Evanghelia. E timpul să înainteze mai departe, în ciuda piedicilor care apar din exterior sau interior.

Faptele tale

Dacă ceva din biserică sau din afara ei ți-a tăiat elanul spiritual, reevaluează-te și nu lăsa nicio piedică să te oprească în a asculta de Dumnezeu.

Dacă Biserica crește prin darul spiritual al fiecărui credincios, cum contribui tu la creșterea bisericii?

Fă o listă cu piedicile care aduc stagnare spirituală în viața ta și roagă-te să le poți depăși.
